

A man in a dark blue suit and a striped tie is looking down into a black bag. The bag is filled with stacks of Euro banknotes, including 100 and 500 Euro bills. The man is wearing a watch on his left wrist. The scene is dimly lit, with a focus on the man's face and the money.

A KISKIRÁLYOK BUKNAK

A RENDSZER

MARAD

A RENDSZER

színes, feliratos, spanyol-francia thriller, 2018, 132'

SAJTÓKÖNYV

Szinopszis

Manuel (*Antonio de la Torre - Aurora Borealis: Északi fény*), egy befolyásos, karizmatikus politikus, akinek nagy esélye van arra, hogy regionális altitkárból végre elnökké léptessék elő. Tökéletes élete – a drága éttermek és luxus yachtok világa – pillanatok alatt összeomlik, amikor súlyos korrupciós botrányba keveredik. Párttársai magára hagyják, ám Manuelt nem olyan fából faragták, hogy egyedül vigye el a balhét. A párt megoldó emberének most saját bőrét kell mentenie, mielőtt a folyton nyomában szaglászó média kitálat.

Rodrigo Sorogoyen fergeteges politikai thrillerjében a spanyol elitet úgy mutatja be, ahogyan még sosem láthattuk: a korrupciós ügyek obligát figurái úgy kelnek életre, hogy egyes párhuzamok láttán a vér megfagy az ereinkben. Spanyolország ünnepeelt sztárszínésze – Antonio de la Torre parádés alakítása, Alberto del Campo dinamikus vágói munkája, valamint Olivier Arson pulzáló elektro-pop zenéje nem csupán egy sodró lendületű krimit eredményezett, de egy szédítő karikatúrát is a korrupció természetrajzáról. A filmet nem csak Spanyolországban tartják nagyra (az idei Goya gála egyik fő nyertese 7 díjjal,) de a LUX-díj döntőseként idén ősszel 28 országban fog várhatóan tovább nőni Rodrigo Sorogoyen rajongótábor.

Szereplők

Manuel.....	Antonio de la Torre
Inés.....	Mónica López
Frías.....	Josep Maria Pou
Paco.....	Nacho Fresneda
La Ceballos.....	Ana Wagener
Cabrera.....	Luis Zahera
Alvarado.....	Francisco Reyes
Nati.....	María de Nati
Lucía.....	Laia Manzanares

Stáb

Rendező.....	Rodrigo Sorogoyen
Forgatókönyvíró.....	Rodrigo Sorogoyen, Isabel Pena
Operatőr.....	Álex de Pablo
Zeneszerző.....	Olivier Arson
Vágó.....	Alberto del Campo
Producerek.....	Gerardo Herrero, Mikel Lejarza, Mercedes Gamero

„Egyike azoknak a ritka filmeknek,
amely azonnal magával ragad, és a történet
előrehaladtával még inkább magába húz.”

theguardian

Rendezői nyilatkozat

A kulcskérdés nyilván az, hogy miért éppen ezt a történetet választottuk Isabel Peñával? Mit is akartunk ezzel mondani?

Dióhéjban azért választottuk ezt a történetet, mert a saját felháborodásunknak akartunk hangot adni. Azok a valós események inspirálták a forgatókönyvet, ami kb. 2007 óta zajlott a spanyol közéletben, amiről még mindig csak nagyon keveset tudunk.

A politikai korrupció, ám főleg a korrupciós visszaélések elleni intézkedések hiánya az, ami erős indulatokat váltott ki belőlünk, majd az idő múlásával egyre elfogadóbban konstatáltunk egy-egy újabb csalás ügyét. Forgatókönyvíróként a körülöttünk zajló események inspirálnak minket leginkább. Nem kell új történetet kitalálnunk, hiszen annyi mindent lehet meríteni a való világ történéseiből. Elég fellapozni egy napilapot vagy elcsípni egy beszélgetést a metróban, és remek alapanyagunk van egy filmhez.

Az emberek kifürkészhetetlenek. Nemcsak az emberek, de a gonoszetteik még inkább. Az egyre inkább szaporodó korrupciós ügyek mind ugyanazokhoz a kérdésekhez vezetnek bennünket: kik ezek az figurák? Mi járhat a fejükben lefekvés előtt? Képesek arra, hogy napközben gaztettekkel kövessenek el, majd az estét szerető családjuk körében töltsék, mint a normális emberek? Lehetséges ez? Éreznek megbánást? Vakon hozzák meg a döntéseiket, vagy valójában csak nevetnek rajtuk?

Ezek a kérdések mozgatták a filmet. Csakúgy mint a korábbi filmünk - a *Que Dios nos Perdona* - esetében, most is egy thrillert akartunk csinálni, melynek narratívája tele van feszültséggel, ami behúzza a nézőt, de egyúttal feltárja a karakterekben feszülő dilemmákat is. A korábbi filmnél a fő téma az erőszak, ennél a

korrupció volt, de nemcsak a politikai korrupció, hanem annak az egyénre gyakorolt hatása is. Milyen az, amikor a hazugság elfogadott normává válik egy társadalomban?

Senki nem csinált filmet még a spanyolországi aktuális politikai helyzetről, így hát tapasztalatok híján vágtunk bele. Már az elején tudtuk, hogy a filmet egy korrupt politikai szemszögéből akarjuk elmesélni, a tolvaj, az antihős, magyarul az ellenség, „a rossz” oldaláról. Tisztában voltunk azzal, hogy ez nagy kihívás lesz, de úgy gondoltuk, hogy ettől sokkal érdekesebb lesz a történet és ami a legfontosabb: a korábban feltett kérdéseinket is megválaszolja.

Azt akartuk, hogy a néző végigkísérje útján a korrupt politikust. Ahelyett, hogy egy ügyész vagy újságíró követné, aki az igazságot hajhássza, inkább egy olyan embert kísérünk, aki évek óta csalja el az adófizetők pénzét és végre lelepleződik. És miután ez megtörtént, ahelyett, hogy elismerné a bűneit, minden erejével azért küzd, hogy megússza a büntetését és ne kerüljön börtönbe.

Az előző filmünkben nem akartuk azt az üzenetet közvetíteni, hogy az erőszak rossz és veszélyes (ez túl egyértelmű lett volna), inkább azt akartuk megérteni, hogy egyes személyek miért folyamodnak erőszakhoz. Ebből a nézőpontból közelítettünk *A rendszer* felé is; nem ítélni akarunk, nem azt akarjuk üzeni, hogy lopni bűn, mert ez mindenki számára egyértelmű. Ehelyett inkább azt a kérdést tettük fel, hogy vajon mi veszi rá az embert erre, és ha lebukik, miért nem tud egyszerűen bocsánatot kérni és szembesülni tetteivel, miért folytatja tovább a hazudozást mindaddig, míg érvek nélkül marad.

Ezért gondoltuk azt, hogy a legjobb az lenne, ha a teljes cselekmény a főszereplőről, Manuel López-Vidalról szólna. Az volt a fő irányvonal, hogy minden az ő nézőpontjából fog történni. Semmi olyat nem láthatunk, amit ő nem lát.

Antonio de la Torre

Rodrigo Soroyogen - a rendező

Miután befejezte a tanulmányait az ECAM-ban, ahol forgatókönyvírónak tanult, elkezdett televíziós sorozatokon dolgozni. 25 évesen tárrendezője volt a 8 *Citas c.* sorozatnak, és később az Isla de Babel filmprodukciónak munkatársaként az *Impares*, *La pecera de Eva* és a *Frágiles* sorozatokon dolgozott forgatókönyvíróként és rendezőként.

Harmadmagával alapította a Caballo Films-t 2011-ben és elkészítette első nagyjátékfilmjét, a *Stockholmot*, amit Isabel Peñával együtt írt. A közösségi finanszírozású *Stockholm* rengeteg elismerést és díjat tudhat magáénak.

Rövidfilmje, a *Madre*, Marta Nietro főszereplésével megnyerte a közönségdíjat és legjobb színésznő díjat rövidfilm kategóriában a 2017-es Málaga Filmfesztiválon. Ezután

a film számos nemzetközi filmfesztiválra is eljutott, többek között a Toronto Nemzetközi Filmfesztiválra és több mint 50 díjat is bezsebelt, beleértve egy Goya-díjat és José María Forqué-díjat legjobb rövidfilm kategóriában.

Isabel Peñával együtt írta utolsó két filmje forgatókönyvét, *A Que Dios nos Perdona* 2016-ban debütált és rögtön hat Goya-díjra nominálták (egyet nyert). *A rendszert* 2019-ben már 13 Goyára terjesztették fel, amiből hetet be is söpört (legjobb rendező, forgatókönyv, főszereplő, mellékszereplő, sound, zene és vágó kategóriában). *A rendszer* az idei LUX PRIZE döntőse is. Soroyogen és Peña jelenleg *Madre* című, új nagyjátékfilmjük világpremierjén vannak túl: a 76-ik Velencei Filmfesztiválon Marta Nietro ismét elvitte a legjobb alakítás díját az Orizzonti szekcióban.

Luis Zahera, Rodrigo Soroyogen és Antonio de la Torre

Isabel Peña - forgatókönyvíró

1983-ban született Zaragozában. Audiovizuális kommunikációt tanult a Navarra Egyetemen és később forgatókönyvírásra specializálódott az ECAM-ban. Forgatókönyvíróként az *Impares*, *La pecera de Eva* és a *Frágiles* sorozatokon kezdett el dolgozni. Az első filmje a *Stockholm* volt, amit Rodrigo Sorogoyennel közösen írt. Vele együtt írta a *Que Dios nos Perdona* c. filmet 2016-ban, és *A rendszert* 2018-ban. Az íráson kívül tanít az ECAM-ban, ESCAC-ban és UNAV forgatókönyvíró szakán. Jelenleg egyedül dolgozik egy sorozaton és a negyedik nagyjátékfilmjét írta meg Sorogoyennel közösen.

Antonio de la Torre, Nacho Fresneda, Rodrigo Sorogoyen és Isabel Peña

„Akik politikai párhuzamokra, ismerős intrikákra,
maró gúnyra vágynak, nem fognak csalatkozni.”

VARIETY

Karakterjellemezések

Manuel López-Vidal (*Antonio de la Torre*)

A 48 éves Manuel nyájas és gondoskodó férfi, nagyon szereti feleségét és lányához, a 20 éves Natihoz is szoros kapcsolat fűzi. Karizmatikus politikus, aki régiójában nagy népszerűségnek örvend, olyannyira, hogy a párt vezetője őt választotta ki utódjának. Manuel már több, mint 15 éve a közpénzek körül bábáskodik, és neki is bőven csurran-cseppen. Éjszaka nyugodtan alszik, hiszen még sosem szembesült tetteinek súlyával.

Amaia Marín (*Bárbara Lennie*)

Amaia egy középkorú politikai újságíró. Nagyon tehetséges, intelligens és vonzó, büszke arra, hogy egyedül, kemény munkával érte el a sikereit. Tudja, hogy Manuel és a pártja korrupció, viszont ahhoz, hogy lebuktassa őket, meg kell várnia a megfelelő pillanatot.

Inés (*Mónica López*)

Manuel felesége, Inés, korábban jogászként dolgozott, manapság üzleti tanácsadóként tevékenykedik. Intelligens és békés természetű nő, jó anya és férjébe mai napig szerelmes. Inés tud Manuel ügyeiről. Támogatja őt mindenben és akkor is mellé áll, mikor kicsúsznak a dolgok a kezei közül.

Karakterjellemezések

José Luis Frías (José María Pou)

A 72 éves José a párt regionális vezetője. Manuel a pártfoglaltja és egyben a jobb keze. Nyugdíjba készül és utódjának Manuelt jelölte ki.

Asunción Ceballos „La Ceballos” (Ana Wagener)

Asunción, becenevén csak La Cabellos, a párt elnöke Madridban. Egy kemény andalúziai nő, akiről úgy tűnhet, hogy ő a korrektség megtestesítője, de valójában ő is csak egy velejéig romlott, korrupt politikus.

Paco Castillo (Nacho Fresneda)

A 46 éves Paco, Manuel munkatársa és egyben legjobb barátja. Ravasz, öntelt és ambiciózus figura, aki mindig is irigy volt Manuelre a Fríással ápoltság jó kapcsolata miatt.

Mozibemutató: 2019. szeptember 26.